

PROCHO vydává prochor

píše bohumír procházka **ROVINY**

zvěsti z Jičína a okolí □ <http://start.jicin.cz/prochoroviny/index.php> □ 1. únor 2008 č.2 / 08

Jivínský Štefan

Už po dvanácté bude se letos udělovat Jivínský Štefan – ocenění za pozoruhodný kulturní počín na Jičínském okrese. V kategorii dlouhodobých zásluh udělí dřevěnou sošku porota. Za zásluhy v roce 2007 rozhodne los. To je u vědomí skutečnosti, že ocenění si zaslouží každý, kdo na poli kulturním dělá něco pro druhé. Udílení proběhne jako každý rok 25. 2., letos přišlo na řadu Kopidlno.

Od začátku listopadu posílají lidé nominace, přišlo jich víc než 220. Z rozhodnutí Štefanské komise byly některé sloučené. Ty, které nesplňují kritéria, nebyly zařazeny. Výsledná tabulka obsahuje 98 návrhů za rok 2007 a 78 za zásluhy dlouhodobé. Je škoda, že ne všechny obce, všechny kouty okresu jsou zastoupené. Nelze ani dosáhnout toho, aby byly v seznamu všichni, kdož si ocenění zaslouží. Prostě je nikdo nenominoval. Omlouváme se všem, kteří na seznamu nejsou, ač si to zaslouží. Rozličné jsou i názory na to, co patří mezi kulturní počín. Potěšitelné je, že byli navrženi i podnikatelé, či provozovatelé třeba restaurací, kteří se nějak kulturně projevovali.

Hlavním smyslem Jivínského Štefana je setkání a poděkování. Přijít může každý, bez ohledu na to, je-li na seznamu. Vítání jsou i představitelé obcí.

Předkládáme krátké medailonky o všech nominovaných. Podíleli se na nich ti, kteří poslali nominace. Kresbami doplnil J. Zlatník. Omlouváme se za eventuelní nedostatky v textu. Spěchající čas nedovolil důkladnější práci.

Jivínský Štefan

ocenění za pozoruhodný kulturní počín
bude slavnostně udělen pondělí 25. února v 17 hodin
v sokolovně v Kopidlně
zvláštní autobus z Jičína odjíždí v 16:15 hod od biografu

BYVŠÍ LAUREÁTI

1996 – K klub – 41 nominací: KLAN – Kacákova Lhota * Z. Vašková – Hořice * M. Zajíček a K klub – Jičín
1997 – K klub Jičín – 37: I. Chochooláč a spol. - N. Paka * J. Macák a Větráci – Kopidlno * E. Bílková, L. Šoltysová
1998 – pivovar N. Paka – 90: * P. Charousek – Turnov * J. K. Tyl – Hořice * V. Úlehla - Jičín
1999 – zámek Jičín – 120: Hořeňák – Lázně Bělohrad * E. Bílková – St. Hradý * J. Gottlieb – Jičín (předal A. Hlavatému) * prochor – mimo hlasování poroty
2000-hospoda Robousy – 118: M. Roček – Jičín * K. Macounová a J. Pospíšilová – Libošovice (losováním)
2001 - Libáň - 116: J. Řezníček a divadlo Martínek Libáň * Z. Chalupa - K klub Jičín (los)
2002 – Hořice – 155: Oskar Tejmer – Černín * Veronika Kuříková – Nová Paka (los)
2003 – Železnice – 137: Irena Škodová – Libáň * K – klub Jičín (los)
2004 – Nová Paka – 107: Věra Rychterová * OS Lodžie Jičín (los)
2005 – Jičín – 181: Jivínský Štefan* OS Zebín (los)
2006 – Veliš – 224: Vladimír Úlehla – Jičín * Štěpánka Fléglová – Hořice (los)
2007 – Kopidlno – 225: ?

Nominovaní za zásluhy v roce 2007

4. ZŠ

Ocenění zaslouží učitelé i žáci za obohacení prosincové „výškové“, výstavy na Valdické bráně v Jičíně. Dokázali skvěle využít daný prostor náročný na výzdobu, předali návštěvníkům řadu svátečních nápadů a ozvláštnili i nové vánoční zpřístupnění věžního „podkroví“, kterému předali svébytné pohádkové kouzlo. Rozmanitost materiálů a tvarů dala naší milované bráně nové rozměry...Kromě školáků mají samozřejmě velkou zásluhu paní družinářky, učitelky výtvarné výchovy a další.

Běcharské běsnění

Ochotníci z Běchar spolu s mnoha nadšenci, příznivci a sponzory dokázali v předvánoční hektické době naplnit celý kulturní dům v Běcharech a připravit zajímavý program. Nechybělo v něm skvělé ochotnické představení v podání místních nadšených ochotníků, volba Miss a výborné hudební vystoupení ZUŠ Jičín a pěvecké podání Jana Rejhy. Běcharští jsou příkladem toho, že i obec na hranici okresu může kulturně žít. Nemalou zásluhu mají tu i chalupáři.

Běcharš

Běcharský kulturní rok je pestrý. Od průvodu masek přes různé zábavy a zájezdy a přednášky až po vánoční besídku ochotníků, kterou nazvali Vánoční běsnění i besídku školní. K celoročnímu bilancování pak vždy vydávají souhrnnou brožuru, kde si každý přečte jak zajímavý byl rok na vsi. Karel Šoltys se tu projeví nejen jako malíř, ale i spisovatel.

Bihelerová Blanka. Nosková Marie

Obě dámy jsou učitelky výtvarného oboru ZUŠ Hořice a jejich nominace za vše, co letos udělaly, např. za přípravu výstavy ABSolventi v hořickém muzeu, za výtvarnou dílnu na téma Pravěk, za plenér v Mnichově Hradišti, za úžasné nápady i vztah k dětem. Jejich konání je příkladem toho, že „Zuška“, když vystoupí ze svých zdí, může být velkým přínosem pro kulturu v regionu

Bílek Daniel

Patří k mladým členům ZO Českého svazu ochránců přírody Křížánky. Tady je realizátorem a koordinátorem projektu kapka 21. Je zajímavé, že ochránci přírody vzali si do názvu jméno tajemného lesa za Libání. Daniel patří k aktivním členům. Snaží se šířit osvětu nejen teoreticky, přednáškami, ale spolupřádá i řadu vycházek a exkurzí do terénu blízkého i vzdálenějšího. Jedná se o přednášky a vycházky týkající se dendrologie a zahradnictví. pořádá i výlety do průhonického parku.

Bílek Lukáš

Jeho nominace je za uspořádání výstavy Vesnice Českého ráje na Valdické bráně, ale i jinde. Na fotografiích a dalších materiálech se návštěvník poučí, co je typické pro náš kraj a jak se necitlivým zásahem dá pokazit vzhled vesnic. Lukáš zná svůj kraj, vesničky i samoty. Spolupodílí se na spoustě drobných konání, při kterých si lidé upravují a zpěknují své okolí. Příkladem je návěs v Zámezí, alej ve Vitiněvsi a podobně. Na podzim byl u toho, když ve Vitiněvsi vysvětili křížek a rozsvítili vánoční strom.

Bílková Eva

Pochvalu zaslouží za neúnavnou a při tom zoufale obtížnou práci při hájení existence Starých Hradů coby střediska kultury jičínské oblasti. Její snaha zasluhuje ocenění, neboť tím došlo i ke sjednocení a aktivitě kulturní fronty. K uvědomění si, co znamenal starohradský zámek pro lidi z místa i širokého okolí. Veliká spousta výstav i rozličných vystoupení se nedá zapomenout. Bohužel ani ona nepřesvědčila mocné a komerce zase jednou zvítězila nad kulturou.

Bodlák a Pampeliška a obec Veliš

25. února 2007 se udílel Štefan v malé vesnici. Asi v nejmenší v celé své historii. Všichni, kdož se zúčastnili, dají za pravdu, že se povedlo. Protože ve Veliši obci i ve velišské škole jsou šikovní lidé. Je úžasné, jak se pro přípravu štefanského svátku dokázali dát dohromady. Kolik velkých i malých se podílelo. Nápad předvést, co všechno dovedou malotřídní školy, byl skvělý. Byl i důkazem smyslu škol a školiček na vsi.

Bucek Josef

Galerie J. B. Spektrum, kterou pan Bucek vybudoval ve Vokšicích, stala se dalším kulturním centrem Jičínska. Chvála panu malířovi a galeristovi patří zejména za to, že dává příležitost nejen známým umělcům, ale i dětem. (Vítání jara, K. Šlenger, M. Ščigol, I. Kolomijec). Přináší oživení této části okresu v rámci Mariánské zahrady. Vernisáže jsou vždy příjemným setkáním lidí nejen nad obrazy či sochami, ale i místem četných diskusí a vznikání dalších plánů.

Bucharová Michaela

Libáňský malíř Miloš Buchar už není. Výstavu jeho obrazů připravila v jeho městě manželka. Pan malíř, který vystudoval obor propagace výtvarnictví, tvořil při svém zaměstnání – měl firmu na sítotisk a reklamu. V jeho prvotních pracích převažovala krajina, portréty a obrazy v surrealistickém pojetí. V posledních letech se zaměřil na pamětihodnosti Českého ráje. Jeho dílo je uchováno i v kulisách loutkového divadla Martínek, se kterým spolupracoval po výtvarné stránce.

Bukvičtí

V roce 2007 oslavili 580 let od založení obce. Pravda, není to úplně kulaté výročí. Ale když se použije k tomu, že se lidi sejdou, zavzpomínají, nebo si jen tak popovídají, je to výročí důležité. A Bukvičtí jsou na svou věc hrdí a taky pro ní něco dělají. Kupříkladu k tomu výročí vydali brožuru, kde je možné se dočíst mnoho zajímavého. Kupříkladu to, že se kdysi při nedostatku prostoru vyučovalo i v márnici. V roce 1920 bylo ve vsi 253 obyvatel. Dnes jen 135.

Bystřičtí

Tím je míněno nejen zastupitelstvo, ale i celá obec. Na návsi si vytvořili krásný travnatý prostor, kde je hřiště, vedle je požární nádrž, kde se dá i koupat. Je-li potřeba posedět, uspořádat nějaké představení – je i to možné. Prostě prostor sloužící pro sportování, odpočinek i kulturu. Asi to vše moc nestálo. Jen určité úsilí lidí. Dělají to rádi, dělají to pro sebe.

Čeliš Pavel, Veselý Radek, Zajíček Štěpán

Nominovaní byli označeni za patrioty a ctitele dobrého vína. Oboje jsou lichterky. Protože oni nejen popíjejí, ale i přemýšlejí a dle toho konají. A tak, mimo jiné a nejen sami, zorganizovali například koncert výborného muzikanta Laco Décí. Připravili i několik dalších hudebně kulturních setkání.

Čermák Karel

Pan architekt Karel Čermák je nejen sběratel pohlednic. On se též zajímá o stavby či krajinu na pohledech a snaží se zjistit mnoho zajímavého. Umí to i poutavě sepsat. A tak spolu se spolupracovníky (nakladatelství Gentiana) vydali knížku Český ráj – pohledy ze zašlých časů. Jsou to obrázky z malých vesniček. Vedle každé pohlednice je i fotka současná. Čtenář si udělá názor, jak se náš kraj mění, ale pozná i to, že určité konstanty zůstávají. Takovou knížku nemůže připravit ten, kdo nemá náš kraj rád.

Čermák Karel, Erben Leoš.

Viz výše. Pracovníkem nakladatelství se stal Lukáš Bílek.

Děteničtí

A musíme napsat i Oseničtí, protože obecní úřad je v Dětenicích, ale Foersterův památník je ve staré škole v Osenicích. Letos sem do příjemného přírodního amfiteátru přijelo na tradiční Foersterovy Osenice osm sborů. Každý zpíval 4 písně, aby se pak na závěr sbory spojily v těleso více než dvousetčlenné. Píseň o rodných lánech právě v tomhle místě zněla úžasně. Skvělý byl i moderátor Alfréd Strejček. Samozřejmě že se sešli rodáci a všem bylo příjemně.

Dům u zeleného stromu

Není v této podobě starý. Pan Zumr tu vybudoval kavárnu, fitness, ale vytvořil i podmínky, aby se tu lidi nescházeli jen kvůli popití. Chodí sem rodiny s dětmi a můžou si dopřát táborák v centru města. Připravili ale i další akce, jako například zdobení stromu, odpoledne s klaunem, ukázkou a výukou malování na sklo. Je tu i dětský koutek, kde mohou rodiče odložit děti a je o ně kvalifikovaně postaráno.

Erben - divadelní soubor, Miletín

Miletín má okolo 900 obyvatel, ale taky divadelní soubor Erben, který byl založen před 180 léty. Divadelní tradice úspěšně pokračuje i v roce 2007. Soubor uspořádal dvě přehlídky – festivalky. Při tom stačil nastudovat dvě premiéry, se kterými objíždí okolí. Ke kulatému výročí vydali i knížku o stoosmdesátileté divadelní tradici v Miletíně. Na pohádce Jak čert vyletěl z kůže se podílí 15 herců a hereček.

Exit Jičín

Někdo nazývá tohle nízkoprahové centrum pro mládež cikánským klubem. Tak právem chvalme cikánský klub. Oni si po přestěhování do bunkru na Novém Městě dokázali sami klub vymalovat a zajímavě upravit. Aby si připomněli tři roky fungování exitu, tak připravili výstavu, ve které ukazují, jak pestrá je jejich činnost. Letní tábory, diskotéky, výlety, povídání na různá témata. A třeba i ta výtvarně zajímavá výstava.

Fojtíková Markéta, Sezima Jan ml. a další

Učitelé a jejich žáci ze ZŠ Na Daliborce v Hořicích - za realizaci projektu Krajina za školou, v jehož rámci děti vyhledávaly staré snímky Hořic, fotografovaly tatáž místa dnes a snažily se zdokumentovat jejich historii. Vznikl tak velmi pěkný soubor, který byl následně zpřístupněn návštěvníkům hořické radnice.

Fojtíková Markéta

Za zorganizování již 4 kol fotografické soutěže pro žáky ZŠ Na Daliborce v Hořicích. Některé snímky jsou opravdu pozoruhodné. Protože by byla škoda, aby skončily „v šuplíku“, objevil se nápad použít je k výzdobě školy. A tak vznikla a byla „slavnostně otevřena“ Galerie na schodech.

Franc Václav

Pan doktor je zubařem v Pace a vedoucím literárního spolku při KVČ Jičín. Své knížky František a Něco na zub mile představil v jičínské knihovně, neboť pozval přátele a vedli zajímavé povídání, nikoli aby to byla exhibice autora. Kromě vydávání časopisu Kobra a magazínu Čaj sestavil scénář k pořadu „Pozor! Pozor!, Přijíždíte do stanice Poezie nad Rýmem, se kterým vystoupil Literární spolek při Knihovně V. Čtvrťka v Jičíně v rámci Dnů poezie.

Franc Václav a Sdružení rodáků a přátel Řehče

V roce 2007 to bylo už po šesté, kdy byla vyhlášena literární soutěž Řehečská slepice. Ta si získala věhlas – účastní se jí desítky lidí z celé republiky. Václav spolu s přáteli vždy připraví vyhlášení výsledků jako příjemné setkání přátel literatury. Program, který nastudují, představuje vtipnou oslavu velkého centra umění – Řehče. Při té příležitosti jsou i vydány Řehečské noviny.

Francek Jindřich

Pan ředitel okresního archivu nejen schraňuje veliké bohatství archivních materiálů. On se i snaží uložené poznání minulosti vhodnou formou přiblížit lidem – píše knížky. V roce 2007 vydal Životní příběh Albrechta z Valdštejna. Tahle knížka se řadí vedle mnoha monografií o vévodovi. Pan Francek nechce být soudcem, hodnotitelem Valdštejnova života. Jen snáší poznatky, argumenty, citace. Je na čtenáři, aby si udělal hodnocení sám.

Hejtmánek Emanuel Libonice u Hořic

Nejen lidé mívají své narozeniny. 100 let se dožila i Hospoda u Čepků v Libonicích u Hořic. A nejen lidé ty narozeniny slaví. Pan Hejtmánek uspořádal oslavy hospodě. Pozval taneční skupinu ART ROSA, kapelu J. Noska, hlavně ale štamgasty i ty, kteří tak často do hospody nechodí, a vzpomínali. Povídali si, veselili se. Byli spolu. Příležitostí k setkání byly narozeniny hospody.

Jahelka Jaroslav

Pan Jahelka zvolil ten nejlepší způsob, jak si užívat čas kdy nechodí do práce. začal sepsovat historii a současné dění Dolních Černůtek. Když práci dokončil, tak obešel celou obec a donesl ji lidem až domů. Že se u toho i ledacos probralo, je jasné. Zprávu najdete na webových stránkách obce www.podchlumi.cz/jerice. Pan Jahelka se stal kronikářem už v roce 1980.

RMaG Jičín a Jaromír Gottlieb

Za konferenci o valdické kartouze ve dnech 23. a 24. 10. t. r., která pojednávala o kulturní památce. Konference byla i dobře načasovaná do kontextu valdštejnských akcí v tomto roce (prezentace valdštejnských měst ve Valdštejnské jízdárně a senátu, velká valdštejnská výstava v Praze, publikace o Valdštejnovi etc). Konference byla setkáním dvou světů – vězeňského a církevního. Současní pracovníci věznic se sešly se zástupci církevních řádů. A všichni mluvili zajímavě. Velkou práci na přípravě a organizaci konference odevzdala Bára Klipcová.

Jičín v Praze – pořadatelé

Před otevřením velké valdštejnské výstavy předvedla se ve Valdštejnské zahradě v Praze valdštejnská města Frýdlant, Cheb, Jičín. Jičín pojal věc jako zahradní slavnost, na které hrály a zpívaly Fidle, ZUŠ a divadlo Roberta Smolíka. Organizátoři (Lhotákoví, Gottliebovi, Smolíkoví a další) ukázali model Jičina, předvedli tisk pamětních listů, i kousek atrakcí ze Lhotákovy dílny. Pražané i ostatní přátelé Jičina se bavili a i se mnohé dověděli.

Jindra Josef

Do celostátní akce Dny poezie zapojil se i Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrtka komponovaným pořadem Pozor! Pozor! Přijíždíte do stanice Poezie nad Rýmem. Pořad sestavil Václav Franc a hráli v něm členové LIS, kteří představovali známé spisovatele 20. století. Pan inženýr Jindra k tomu připravil nápaditou scénu, kde byl výpravčí, měl tu i telegraf. Dokonce tu jezdil i vlak. Sám si zahrál svého krajana – Fraňu Šrámka.

Jónová Eva

Eva Jónová se sice věkem hlásí mezi ty „bohatší životními zkušenostmi“, tělem i duší je však mladice, od mládí aktivní sokolka, nadšená divadelní ochotnice a dlouholetá členka ženského pěveckého spolku Vesna, pravidelná návštěvnice všech kulturních akcí, žena energická, schopná poprat se se všemi životními těžkostmi, srdcem vlastenka. O své zkušenosti se ráda podělí a pomůže, tam, kde to potřebují. Nominace je za pomoc mladým hořickým divadelníkům a spolupráci se ZUŠ. Za podporu mladých divadelníků a spolupráci na koncertu s literárně dramatickým oddělením ZUŠ Hořice.

Kábrt Petr

Je novým kastelánem v Lodžii a nominován je za to, jak skvěle zapadl. Za všechny akce, na kterých se podílel, či je sám vymyslel. Za to, jak upravil nádvoří, jak chystá výstavy, jak připravil osvětlení výstavní místnosti. Za celkovou atmosféru, kterou v Lodžii nastolil. On není jen profesionál, který koná svou práci. On je i aktivní účastník všeho konání a všech akcí. Když jsou čarodějnice, jde správně ustrojen v čele průvodu, když je zpívání u stromečku, je ho náležitě slyšet.

Kaprálová Eva

Dříve se říkalo pan/paní řídící té funkci, kterou Eva dělá. Vede malinkou školu a školku na okraji okresu v Běcharech. Tehdy byl pan řídící pro ves osobností. Eva na tuto tradici navazuje. Pan Suchoradský napsal: „Vytváří svojí činností podmínky pro kulturní rozvoj žáků, organizuje vystoupení na veřejnosti, setkání s dětmi z jiných škol. Škola se přičiněním p. ředitelky stává kulturně společenským centrem obce a má podporu občanů i obecního zastupitelstva a starosty.“ Příkladem je předvánoční besídka.

Kazda Jakub

Možná to bylo vítězství ve Velišském slavičku, kterým Jakobovo zpívání vstoupilo ve známost. V roce 2007 nazpíval a vydal své první album na CD. Sám hraje na foukací harmoniku, na kytaru ho doprovází tatínek Miroslav. Mezi 14 skladbami najdeme jak převzaté, tak vlastní písničky. Právě na vlastních skladbách můžeme nejlépe dokumentovat talent a nadání interpreta. Ne náhodou nese album název Zpěvem ke štěstí.

KD a spolupracovníci

První máj je svátek. Je to z iniciativy pracovníků Kulturního domu, ale i jejich spolupracovníků, že se v Jičíně stále slaví a to způsobem, který odpovídá současnosti. Jako přehlídka rozličných vystoupení i jiného konání spolků, institucí – profesionálních i neprofesionálních. V parku i na dalších místech v Jičíně. Jičín se má čím pochlubit. Je v pořádku, že k věci patří i tradiční párek a muzika.

K-klub Jičín

Je jičínským střediskem pro volný čas mládeže. Místem, kde se dělá dobré divadlo všech věkových kategorií, to je už známo. Jedno z mnoha představení se jmenuje Vařený hlavy, poněkud drsná komedie. Ale o to s větší vervou zahraná. Další představení se jmenuje U nás na zá..... . Tady jde o představení autorská, která si na několik rozličných motivů napsali sami.

Klienti Domova důchodců Mlázovice

Je skvělé, jak v Domově důchodců v Mlázovicích kulturně žijí. Oni trochu obrátili tu tradici, že děti chodí před vánocemi seniorům hrát a zpívat. Dědečkové a babičky si připravili pod vedením p. Čapounové a p. Záveské pohádku o Červené Karkulce a Koblížkovi a tu sehráli mlázovickým dětem. Divadlo bylo příjemným doplňkem pro diváky na výstavě betlémů. A tak se při závěrečném potlesku radovali děti i dospělí.

Klub přátel města Sobotky

Z iniciativy Klubu a za jeho vydatné spolupráce byl natočen film Krajina kouzel a snů. Film je samozřejmě o Českém ráji. Film má velký úspěch. To dokazuje i skutečnost, že na festivalu Region Tour v Karlových Varech získal cenu poroty. Kdyby byla k dispozici statistika, kolik filmů se o kterém kraji natočilo, byl by ČR velmi vpředu. Tím větší jsou však nároky, každé dílo by mělo být něčím nové, přínosné. Tvůrcům Krajiny (I Kafka a další) se to podařilo.

Knihovna V. Čtvrťka

Noc s Andersenem se koná v celé republice. Děti přijdou navečer do knihovny a tráví celou noc mezi knížkami. Ano, mezi regály si po programu rozbalí spacáky a přespí. Program byl v Jičíně důkladný a třída třetáků si ho užívala tak, že šla spát až po půlnoci. Pohádky, zpívání, hádanky, hry – a samozřejmě i čaj a něco dobrého. Zajisté taková noc, při které jsou okolo stovky knih, musí děti náležitě poznamenat.

Kocman František

V libuňském kostele jsou dva velmi staré zvony (ze 14. století) a hrozí jejich zničení stálým používáním. Páter Kocman se rozhodl uspořádat sbírku na dva nové zvony, které by stávající zvony ve věži doplnily. Tím, že by se zvonilo na nové zvony, zachovaly by se cenné dva historické. Po celý minulý a ještě velkou část tohoto roku páter Kocman obcházel jednotlivce i podnikatelské subjekty ve svých farnostech a prosil o příspěvky na nové zvony. V polovině letošního roku se mu podařilo peníze nashromáždit a v současné době jsou již dva krásné nové zvony vystaveny v libuňském kostele

Komárková Martina

za básnickou sbírku „Prašní lidé“, vyšla v edici literárního obydlení Tvar a je svědectvím o hloubce myšlenkového světa autorky, která dokáže řetězit obrazy ze svého nitra a provokovat k přemýšlení, „co je za tím“. Dojímá svou tesknou výpovědí a pohledem na pomíjivost a věčnost „prašných“ lidí.

Martina žije v Českém ráji, pracovala jako redaktorka, novinářka, ředitelka kulturního domu v Jičíně. Dosud vydala básnickou sbírku „O čem je řeč“/ 1996/ a dvě knížky pro děti. Dvakrát se zúčastnila scénaristické soutěže a uspěla. Je autorkou divadelní jednoaktovky a několika písňových textů. Teď je na mateřské dovolené, ale, jak vidno, tvoří.

Konířová Jana, Tomíček Jan

Nominace je za zorganizování družebních vztahů mezi dolnosrbským gymnáziem v Chotěbuzi a hořickým gymnáziem. Uskutečnily se už dva výměnné pobyty, při nichž děti nejen zdokonalily své jazykové znalosti, ale poznaly i mnoho zajímavého z hostitelské země. Pro děti z Dolní Lužice, nejmenšího slovanského národa znamenal pobyt v Čechách motivaci k výuce a uplatnění lužické srbštiny

Kopidlenská a ostatní

Mezi ty ostatní patří všichni, kdo se podíleli na setkání Vzhůru Kopidlno 2. 6. 2007. Tedy kromě vedení města všechny spolky, mnoho institucí a hlavně Regionální muzeum v Jičíně. Byl přístupný zámek s výstavou, otevřený skleník, v sokolovně hráli Větráci a byly tam výstavy, v kostele hrálo Rittornello. Na náměstí byla paráda, ochutnávka vína, hrálo se apod. Příklad, jak si mohou lidé pro sebe i ostatní připravit hezký den. Vlastně i noc.

Král Svatopluk a RMaG Jičín

Regionální muzeum a galerie uspořádalo designérovi Svatoplukovi Královi výstavu jeho hraček a různých pohybových hejblat. Ukázka toho, jak může vtipný nápad a jednoduchý fyzikální princip připravit a oživit zajímavé objekty. Součástí byla dílna, kde mohly dětské návštěvníci pana Krále napodobit. Jejich výrobky byly pak zčásti vydraženy a výtěžek předán Ústavu sociální péče ve Skřivaněch.

KULA divadlo

Kula se jmenuje divadlo pro děti s postižením, které už několik let úspěšně pracuje při jičínském K-klubu. Ocenění je za jejich přínos na poli kultury (několik zdařilých vystoupení na veřejnosti s divadelní hrou „Tam kde žijí divočiny“ v zahradě Pod Košťofrankem, na benefičním představení Apropa, ...) Za jejich přínos pro děti, mládež i dospěláky s handicapem. Divadlo je úžasná věc tím, jak ho mohou dělat všichni bez omezení.

Lezecký kroužek Prachov

Horolezci náležitě oslavili sto let lezení v Prachovských skalách. Mladíci zopakovali prvovýstup na Mnicha, křtil se nový průvodce, v kině byla přehlídka filmů z historie lezení a oddílů a hlavně vzpomínka na zesnulé kamarády. Na Prachově byl

odhalen nový Pelíšek a večer se uskutečnil u Drážďanské věže varhanní koncert. To nebylo jen setkání kamarádů – lezců. To byla přehlídka činnosti, představení kousku jičínské historie i současnosti.

Lhotákoví Renata a Martin

Za jejich podíl na dramaturgii prezentace Jičina ve Valdštejnské jízdárně v Praze 9. září a originální tvůrčí přístup při vytvoření obrazu o Jičíně (jičínská krajina jako valdštejnská hostina). Lhotákoví, ač bytem v Praze, podílejí se na mnoha kulturních děních v Jičíně a pomáhají ho spoluvytvářet. Dalším příkladem jsou třeba čarodějnice v loďce, zpívání vánočních koled v loďce a další.

LIS při Knihovně V. Čtvrťka

Literární spolek uspořádal v květnu Jičínské poetické jaro. Přijelo celkem 36 autorů poezie i prózy z Čech, Slovenska a Polska. Seznámili se s historií Jičina a některými památkami. Vybrali si svá oblíbená místa a na nich pak recitovali či četli ukázky ze své prózy. Mezi vybraná místa patřila i valdštejnská loďka a Čefovka. Na setkání autorů byly i zajímavé přednášky a diskuze, proběhly i výměny vydaných publikací.

Maděričová Kristina, Adámek Jiří a další

V zahradě Radky Mizerové Pod Koštofrankem vznikla příjemná venkovní divadelní scéna. Na ní organizují Radka a Robert Smolík zajímavé divadelní projekty ve spolupráci se svými přáteli a kolegy. Jedním z nich bylo divadlo Vetřelec. Dřevěná loutka a spousta nápadů. Divadlo trochu jinak, než jsme zvyklí. Divák tu není jen pasivní konzument. Dostane se mu mnoho impulsů k přemýšlení, dotváření.

Machová Marcela, Toman Jiří

Za pořádání festivalu Bluegrass v Českém ráji. Celostátní festival s evropským zvukem a bohatou mezinárodní účastí, který je zárukou dobré hudby, pěkných písniček, ale i spousty nových přátelství a kamarádství. Vždy o prázdninách vybírají pořadatelé některé příjemné místo blízko Jičina a tam zvou kapely a jejich příznivce. Bluegrass byl už slyšet v Ostružně, na Blatech, u penzionu Dajana. Kopidlenské Banjo jamborée má důstojné pokračování.

Malechovické svatomartinské setkání se světýlky –pořadatelé

15 trvale přihlášených obyvatel, to je osada Malechovice. K vesničce správně spadající i střediskové Libošovice. V sobotu 11. listopadu se u vstupu na železniční zastávku sešlo 16 dětí a dospělých s lampiony, aby si společně připomněli dávnou pověst o žebřákovi a rozpuštěném plášti sv. Martina a prošli se vískou s malým počtem obyvatel, ale velkou svojí rozlohou.

Muzeum přírody Český ráj

Pozor, nezaměňovat s Muzeem Českého ráje. Tohle poměrně malé muzeum je ukryto u vstupu do skal na Prachově. Je tam pěkně upravená zahrada s jezírky, s obojživelníky a výstavní síň. A v té byla na jaře výstava map Prachovských skal, která zároveň mluvila o historii ve skalách. Šanderovi mají ve svém muzeu velmi bohatý program zaměřený na přírodu. Unikátní jsou jejich studie žab, včetně krásné fotografické výstavy.

Neckař Karel

Pan fotograf zná široké okolí svého Jičina a dovede ho velmi citlivě vnímat skrze své fotoaparáty. Jeho výstava ve Starých Hradech doprovázela a ilustrovala krajinu mariánské zahrady. Tedy svazku obcí, který si vzal za úkol pečovat o krajinu, stavby a zvyky. Tahle výstava byla pozoruhodná také tím, že byla patrně poslední v bohaté činnosti OS Staré Hradky.

Nosková Marie

Aktivní učitelka hořické ZUŠ. Spolu s ostatními kolegyněmi a žáky připravují ve své škole každý rok něco pozoruhodného. Vymýšlení výstav či dílny neslouží je ZUŠ, ale jsou otevřeny pro hořické děti a pro širší veřejnost. Pochvalu v roce 2007 zaslouží za uspořádání keramické dílny Pravěk.

Novopacké sklepy

Ten pojem neznamená jen restauraci s dobrým jídlem, ale i úspěšné kulturní zařízení. Pan provozovatel vybudoval i sál, do kterého zve na vystoupení rozličné skupiny i jednotlivce. Mezi nejúspěšnější akce tu konané patří vystoupení špičkové kapely Psi vojáci. Pan David Horáček dělá svou práci v Novopackých sklepech dobře.

Novotná Jaromila

zvaná JANOVA. Její literárním žánrem jsou skoroky. Krátké literární útvary o dění i věcech okolo nás. Často to můžou být i věci obyčejné, kterých si ani nepovšimneme. Paní Jarmila o nich napíše – a vidíme kolik zajímavého je okolo. Příkladem jsou třeba Monology Jičínských kruhových objezdů. Autorka své skoroky nejen publikuje v novinách, ale i vydává v útlých knížkách.

OS Klokánek

Tohle hořické občanské sdružení je v životě města vidět. Pochvalu si zaslouží za vše, co dělá nejen pro handicapované děti, např. za zorganizování Dětského dne s Klokánkem, lampiónového průvodu, za předvánoční setkání s Janem Potměšilem, nazvané HANDI@KAPSA... .

OS Místo

Toto novopacké sdružení je založené na ochranu psích bezdomovců v Pace a okolí. Jeho hlavní náplní je umísťování pejsků do útulků. OS usiluje o vybudování nového útulku. Jaký mají vztah ke kultuře? Inu je potřeba získat prostředky. A ty získává pořádáním výstav, koncertů i dalších akcí. V roce 2007 zaujala zejména výstava malíře Oskara Taimera.

OS Open Art

Je to významné novopacké občanské sdružení, které kromě festivalu Muzika Paka pořádá od roku 2002 prázdninové dílny pro děti v Roškopově. Táborníci se na nich učí mnoha zajímavým dovednostem. Jsou to například dílny filmové, divadelní, jezdecké, hudební, taneční, výtvarné, etnografické či kamnářské. Dílny jsou dobře připraveny, odborně vedeny, přispívají k osvojení znalostí a praktických dovedností dětí.

OS Prove Hořice

Za zorganizování tradičního filmového festivalu, který už dávno přerostl útulné prostředí hořického biografu a pronikl i do dalších městských sálů a dokonce i do Smetanových sadů. Kromě filmů přinesl také výstavy, besedy, koncerty a další doprovodné programy. Proběhla sbírka „Pomozte dětem“. Hlavní téma letošního ročníku „Zastav se a dívej se aneb Totalita kolem nás i v nás“ přineslo mnoho témat k zamyšlení.

OS Zebín

Už řadu let pořádá ekumenické společenství Zebín v Jičíně třídní festival. Býval v koleji, teď se přestěhoval do Porotního sálu zámku. Divadlo, hudba, řada přednášek.

Mladí křesťané vždy připraví mluvené slovo, pozvou takové lektory, že je určeno nejen věřícím. V roce 2007 mluvila kupříkladu Tereza Dubinová o mystice. Na závěr řekla: „Chodit v neděli do kostela a celý týden žít špatně, nemá význam.“

OS Život bez bariér

V září 2007 uspořádalo toto novopacké občanské sdružení multikulturní benefiční festival Klášter žije. Počasí nádherné, atmosféra skvělá. Pořádali již několik akcí, ale tato se opravdu vydařila. Všichni si v areálu bývalé nemocnice našli to svoje kulturní vyžití. Část získaných peněz byla odevzdána na opravu novopackého kláštera, který by měl v budoucnu sloužit handicapovaným spoluobčanům.

Peroutka Štěpán

V jičínském zámku není jen kastelánem, ale podílí se tu na organizování koncertů, výstav i dalších akcí. Pozoruhodná byla kupříkladu výstava mladých jičínských výtvarníků v renesančním sklepení zámku v době festivalu Jičín město pohádky. Tahle výstava byla už po několika letech a vždy měla úspěch. Neboť u obrazů či fotografií záleží nejen na tom co na nich je, ale kde se na ně díváme.

Petr Šabaka

Bohužel už jen bývalý jičínský kaplan. Už slouží Bohu a lidem jinde. Zpívající farář. S kytarou se objevil na mnoha místech, velmi často mezi dětmi. V paměti je jeho kytarový koncert ve Velišském kostele sv. Václava. Ne, ne, Petr nezpíval jen náboženské písně. Jeho výběr lidovek byl cílený. Dokázal jak jsou jejich slova promyšlená a smysl hluboký.

Pírková Jitka

Za to, s jakým vcítěním a umem se chopila umění fotografie, přičemž s vehemencí sportovkyně a nadšené regionalistky ztvárnila zejména krásné obrázky krajiny Českého ráje. Za vtip („Zrození Venouše“), za originalitu („Pohled skrz bránu hradu Bradlec“) a za smysl pro detail („Kokořík“). Vernisáž v jičínské knihovně 1. listopadu t.r. byla krásnou korunou její dosavadní tvorby i jejího životního jubilea.

Plachý Jiří

Občan slavhostický. Každý rok shromáždí rozličné dokumenty a připraví výstavu k nějaké kapitole života obce. V roce 2007 to bylo k výročí stodesetileté činnosti hasičského sboru ve vsi. Zároveň vedle vystavil dokumenty o bohaté divadelní tradici ve Slavhosticích a okolních obcích. Činnost je to bohubíhá, lidé rádi zavzpomínají a třeba se i inspiřují.

Pluhařová Ilona

Paní učitelka z Kopidlna napsala knížku o skřítkovi Stulíkovi a vydala ji vlastním nákladem. Tak si na vlastní kůži vyzkoušela, co obnáší i řemeslo nakladatelské. Protože se její literární hrdina pohybuje v Kopidlně, děti si o něm přečtou rádi. O knížce mluvila se svými žáky a oni ji také při akci Vzhůru Kopidlnu pomáhali šfít mezi čtenáře.

Pospíšil Michal

Výborný muzikant dnes už jičínský, úžasný znalec dávné hudby. Koncerty, které dává sám, či s nově založeným sborem Literácký bratrstvo představují nejen barokní či renesanční muziku. Michal umí i hezky vyprávět o dávném zpívání, ale i o významu muziky pro duchovno člověka. Mezi nejvýznamnější vystoupení patří hudební doprovod jeho i jeho přátel při pouti na Loretu.

Prokeš Pravoslav

Známý fotograf z Kněžnic uspořádal ve Valdštejnské lodžii pozoruhodnou výstavu svých fotografií. Pan fotograf si pečlivě upravuje své záběry, vnáší do nich vtip, nad každou fotkou přemýšlí a snaží se, aby nebyla jen výsledkem cvaknutí spouště.

Pozoruhodné jsou třeba záběry z nočního lezení na Prachově. Tady nebylo lehké fotit, vyžádalo si to trpělivost a také i něco lezeckých znalostí. Pan fotograf musel strávit u počítače dlouhý čas, při kterém vymýšlel zajímavé úpravy.

Provozovatel Švejk restaurantu

Zajisté, že provoz jičínské hospody do Štefana nepatří. Ale otevření hospody byl i kulturní zážitek. Mezi hosty byl i vnuk Jaroslava Haška Richard, ale i literární vědec Dr. Radko Pytlík, který o autorovi Švejka zajímavě vyprávěl. Ono zahájení je příkladem a inspirací, jak je možno spojovat hospodské či kavárenské posezení s kulturou. Vzniká i myšlenka, že o literární kavárně se v Jičíně jen mluví, nebo už ani nemluví?

Recitační studio Šrámkova domu

má už dlouholetou tradici. V Jičíně se tenhle sobotecký recitační/dramatický soubor předvedl na přehlídce v K klubu. Jejich Lakomá Barka jim zajistila postup do krajského kola. Studio vede Lada Blažejová jako pokračovatelka Šárky Štemberkové. Výborní jsou i v sólové recitaci. V roce 2007 postoupili A. Hošek, D. Krejčík, T. Havelková do krajského kola.

Jejich představení jsou plná režijních nápadů, jsou hravá a vždy přiměřená věku a úrovni interpretace dětských členů.

Rejmanová Dana

Citlivá, tajemná duše, ctitelka dobrých mravů a citronů překvapila své okolí krásnou fotografickou výstavou v Galerii radosti Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně a ve věži zámku Humprecht. Krásné fotografie doprovázely skvěle vybrané verše básníka Jaroslava Vrchlického, kterého nám tak pomohla znovu připomenout a přiblížit. Spojení básníka a výtvarna.

RMaG Jičín a další

Za všechny akce roku 2007, které jičínské muzeum uspořádalo, nebo na kterých se podílelo. Mezi pozoruhodné patří například Svatojánská noc. Už její počátek, kdy si dívky připravují věnečky, otvírá atmosféru tajemna, která pak vrcholí v lodžii. Další venkovní akce jsou rozličné dílny na nádvoří zámku, které pro festival Jičín město pohádky muzeum otvírá.

Robouští

1. září uspořádali výstavu k 650. výročí založení obce. I když jsou dnes Robousy součástí Jičína, cítí se občané patrioty, což uspořádáním oslav dokázali. Připravili výstavu Historie a současnost obce, pozvali dechovku, mažoretky. K hudebnímu vystoupení pozvali kapely všech žánrů, aby si užili všichni. Samozřejmě se právem pochlubily i svou chloubou – jezdeckým klubem, který se předvedl pod hrází Dvorečáku.

Runčíková Hana

Studentka olomoucké univerzity a nejmladší členka Literárního spolku při KVC v Jičíně. Ač někteří lidé ve spolku jsou o víc než padesát let starší, je dobrým a platným členem, s kolegy spolupracuje, podílí se na spolkových akcích, pomáhá. Její doménou je poezie. S úspěchem se účastní literárních soutěží. Získala 1. cenu na Týnišťském literárním Parnasu v kategorii poezie. Její verše svědčí o zodpovědném přístupu autora, který pečlivě váží každé slovo.

Rychterová Jana, Uhlíková Lenka

Jana Rychterová vyrůstala v bělohradském Hořeňáku. Původně učitelka začala se stále více zaměřovat na svou kytaru a písničky z vlastní tvorby. Z písniček je její doménou šanson. Sama o sobě říká, že je dopoledne za čerta pro děti a večer za dámu pro dospělé. Velkým zážitkem pro Hořické byl její koncert šansonů, na který přizvala houslistku Lenku Uhlíkovou.

Řehečská slepice – pořadatelé

Každé jaro schází se v KVC v Jičíně účastníci literární soutěže Řehečská slepice, aby si vyslechli verdikt poroty, převzali ceny (třeba je to auto – ale jen malinké) a shlédli i pestrý pořad, jehož hlavním motivem je kromě soutěže obec Řeheč. Tohle všechno připraví Václav Franc se svou širší rodinou a přáteli. Lidé přijíždí z celé republiky a o Slepici mluví pochvalně.

Salón 493

Je to skupina nejmladší umělecké generace z Hořicka. Již podruhé představila výsledky své tvorby na výstavě v hořickém muzeu. Návštěvníci mohli obdivovat nejen zajímavé kresby, malby, plastiky, objekty i fotografie, ale i netradiční a často překvapující pohled mladých na svět kolem nás. Podobné setkání je plánováno také na zahájení příští výstavní sezóny, a tak se vlastně rodí nová tradice.

Smolík R.

Robert Smolík se svými spolupracovníky (Lhotákoví, Gottliebovi, ZUŠ, Fidle, MIC) jako dramaturg připravil ve Valdštejské jízdárně v Praze zahradní slavnost. Na ní vtípně a výtvarně kvalitně vytvořili obraz o Jičíně. Nápaditá byla celá dramaturgie včetně závěrečného vzletu horkovzdušného balónu.

Studeňanští

Duch Josefa Váchala, vynikajícího dřevorytce, malíře, spisovatele, tiskaře i knihvazače ve Studeňanech žije. Obec se rozhodla oslavit pouť tím, že odhalila mistrovi pamětní desku a otevřela jednodenní výstavu Váchalova díla. Vystavené obrazy a dřevoryty nashromáždili občané z toho, co Váchal ve vsi rozdál, vyměnil, či za nepatrný peněz prodal. Je dobré, že Studeňanští na svého spoluobčana nezapomínají.

Svobodová Lucie, Doskočil Pavel a další

Poděkování je za to, jak Lucie a její přátelé připravili v kostele ve Vršcích 26. 12. vánoční zpívání. Většinou téměř nenavštěvovaný kostel byl najednou úplně plný. Byl tu betlém, zpívaly se koledy, vesnice žila. Příklad toho, že když se najde dobrý člověk s dobrým nápadem, lidé přijdou a najdou se i spolupracovníci. Příklad vhodný následování.

Šandera Martin

Martin Šandera fotí žížaly, žáby, brouky a jiné tvory z živočišné říše. K tomu, aby je zvětčil v pozoruhodných situacích, musí mít ale náležitou trpělivost. A dosti o jejich životě vědět. Jen tak mohl v červnu v knihovně v Jičíně vystavovat obrázky, z kterých se dovídáme, jak se páří žížaly, že mrštitk obecný žije pod mrtvolkami zvířat, že hnědý skokan se při páření zbarví do modra Inu, je i ve fotografickém světě stále co objevovat.

Škopek Jiří

Pan malíř je sice z Jaroměře, ale namaloval mnoho na našem okrese. Krásné jsou jeho obrázky z Pecky, nakreslil krásný pohled Nové Paky a další obrázky. V minulosti, kdy nebyla tak rozšířená fotografie, byly pohlednice jediným dokladem, jak stavba, nebo část obce vypadala. To už dnes není potřeba. Ale přesto – zůstane zachováno, jak zajímavá zákoutí vidí mistr Škopek. Rozdává radost svými nádhernými pohledy.

Šourek Jiří

Pracuje jako vedoucí učitel praxe Zahradnické školy v Kopidlně. Zasloužil se velkým dílem o úspěch společensko-kulturní akce Vzhůru, Kopidlno! S velkým zaujetím se věnuje historii kopidlenského zámku a osudům rodu Schliků v Kopidlně. Je společenský, dobrý organizátor a spolehlivý partner při hledání spolupráce mezi školami v Kopidlně.

Šprachtová Tereza

Tereza je textilní výtvarnicí, zároveň píše verše a ty hned doplňuje jednoduchou kresbou. Sdělené slovo nabývá účinnosti tím, že je doplněno tvarem. Výtvarně poetické sdělení není prvoplánové. Zatímco kresba je jednoduchá, verše představují svébytnou životní filozofii. Tohle všechno vystavovala na Valdické bráně v Jičíně v srpnu. Autorka sestavuje své listy do knih, které si i sama váže.

Terlecká Jana

Malířka, autorka zajímavých textů, písničkářka. Nominace za kytarový recitál, kterým obohatila kulturní život ve Veliši. Ale takových vystoupení měla Jana v okolí Jičína hodně. V paměti je například její zpívání v galerii J. B. Spektrum ve Vokšicích. Písničky, které Jana tvoří slovem i hudbou

Úlehla Vlad.

Čerstvý laureát Ceny města Jičína. V posledním období se mu podařilo vydat hned dvě knížky. Ta první se jmenuje Jičín na konci 19. století. To je období, v dějinách města, kterému se pan profesor věnuje další dobu, napsal o něm řadu článků. Svě bádání doplnil se svými spolupracovníky fotografiemi, a vydali v knížce, která byla záhy rozebrána. Koncem roku 2007 vydal ještě knížku Samotářská dcera Boženy Němcové Theodora.

Valter Jiří Qido

Pan malíř, který na svých obrázcích zvětčuje svůj kraj, domy a jiné objekty v něm, má krásnou roubenou chalupu v Bukvici. Špejchar tam přeměnil na galerii, kde nevystavuje jen svoje obrázky. Zve kolegy malíře z okolí. Například novopackou V. Křečkovou. Vernisáže, které bývají na prosluněném dvoře, mají i svůj hudební program. Hlavně se tu ale sejdou lidé, kteří si mají co říci. A tak se často náležitě protáhnou.

Vaškovová Zdenka

Paní ředitelka hořické ZUŠ patří k laureátům Štefana. Svůj titul si odnesla už v roce 1996, kdy byl udělen poprvé. Štefanovi, jeho myšlence, zůstala věrná. Spolu s ostatními lidmi ze ZUŠ patří k organizátorům a nositelům kultury na Hořicku. Její letošní nominace je za zorganizování tří adventních koncertů v hořickém kostele. Účinkovali místní i hosté, zájem byl velký. Výtěžek bude použit na obnovu oltáře svaté Anny.

Vávrová Jana

Zapadlá vlastenka ze Sobčic, učitelka na ZŠ v Lužanech za vzorné zorganizování tří vánočních koncertů během jediného víkendu. Dva z nich přímo v Sobčicích (na zámku a v obecním hostinci – děti ze ZŠ Chomutic, pěvecké sbory z Hořic a z Nové Paky), třetí se svými žáky z Lužan předvedla v tamním kostele.

Veliš – obec

Za podporu všech kulturních, sportovních a dalších („nejrůznějších“) aktivit. Víme moc dobře, že vyvíjet jakoukoliv „obecně prospěšnou činnost“ bez podpory „místních po- i nepo- volaných“ je zcela nemožné. Máme-li uvést příklad, tak sem patří péče o kostel svatého Václava. Nejde jen o stavební opravy, ale i o jeho využití církevní i světské. Vedle koncertů patří k pozoruhodným událostem i zpřístupnění hrobky.

Veselý Mirek

Nominace je za zřízení Galerie krásné dětské knihy na Valdštejnově náměstí, na které se se svými spolupracovnicí podílel. Jeden z pozoruhodných domů je přímo předurčen k šíření kultury a kulturnosti. Nositelem téhle tendence v Jičíně byl i jeho obyvatel Mirek Veselý. Býval u mnohého kulturního konání. Bohužel, už to celé naše hemžení bude sledovat z povzdálí.

Vildmanová Veronika

Knihovnice, manažerka a příležitostná spolupracovnice Českého rozhlasu šest let žila v Jižní Koreji, od srpna 2006 bydlí s manželem Lukášem v čínské městě Qingdao. Založila a průběžně aktualizuje webové stránky své rodné vesničky www.malechovice.cz. Nominace je za příkladný rodácký postoj, který jak vidno možno projevoval i na dálku.

Vitiněvesť

Ve spolupráci s Mariánskou zahradou a Střediskem ekologické výchovy Českého ráje vysázeli na cestě z Vitiněvsi ke Starému Místu 113 bříz, aby položili základ k aleji. Trochu tak napodobili Valdštejnovu akci se sázením lip. V projevech péče o svou ves pokračovali na podzim, kdy vysvětili křížek. Proč tohle vše? Nejen že tu žije Lukáš Bílek, jeden z iniciátorů. Ale že pro své aktivity dovede získat další lidi.

Zajíček Štěpán, Veselý Radek

Páni podnikatelé připravili posluchačům mimořádný zážitek, který zprostředkovali v Porotním sále Valdštejnského paláce v Jičíně. Koncert Jazz Q Martina Kratochvíla a posléze excelentního muzikanta-trumpetisty Laca Decziho byl letním zastavením, na které se nezapomíná. Po úspěšném letošním / v roce 2007/ hudebním zastavení se zpěvačkou Verou Love v Tančícím domě tedy další příležitost, která povznesla jičínské hudbymilovné publikum.

Zámostí-Blata

Spojené obce si pěkně upravily náves v Zámostí. Ošetřili zeleň, postavili krásnou roubenou autobusovou čekárnu – prostě náves přeměnil v park, kde je příjemné pobytí. Když to všechno udělali, obstarali muziku, napekli dobroty, narazili pivo a pozvali sousedy. Lukáš Bílek, který s tím pomáhal, přivezl výstavu o geoparcích. Vzpomínalo se, četly úryvky z kroniky – zase byli lidi jednou příjemně pohromadě.

Závěsné divadlo

Každoročně se koná začátkem prázdnin na Valdické bráně v Jičíně festival Mezi patry. Čtrnáctidenní svátek divadla a hudby. Letos tu mělo premiéru loutkové představení Kamenný host ve věži. Je to divadlo s bohatou muzikou (J. Soukup, J. Machula), skvělými kostýmy (R. Mizerová), zajímavou režii (R. Smolík). Hrála celá rodina J. Wildy + J. Machula.

ZŠ Slatiny a MŠ Milíčevy

Obě školy spolupracují, protože obě vesnice jsou jedna obec. Čas adventní ukázal, jak přispívají k jejímu životu. Vyráběly se adventní věnce, letos prvně s keramickými doplňky – ZŠ má keramickou dílnu. Pak Mikuláš, program na vítání občánků, vystoupení v Domově důchodců v Milíčevsi, koncert v kostele, odkud vedla svíčkami osvětlená cestička do kůlny, kde byla výstava dětských prací. A další a další. Tak koná jedna málotřídní a jedna mateřská škola. Představte si, že jsou i tací, kteří tvrdí, že se takové školy na vsi nevyplatí.

ZŠ v Hořicích, všechny

Adventní trhy mají v Hořicích už sedmiletou tradici, k níž neodmyslitelně patří nejen stánky s rukodělnými výrobky, ukázky řemesel a vůně pražených mandlí, ale i zpěv, recitace a tanečky dětí. O bohatý dopolední kulturní program se opět postaraly děti z hořických škol, konkrétně ze ZŠ Na Daliborce, Na Habru, Komenského a dále i z Domu dětí a mládeže a ZUŠ. Pravidelnými hosty v Hořicích jsou i děti z dětského domova v Nechanicích a folklórní soubor Hořeňák z Lázní Bělouhradu. Večer pak program vyvrcholil slavnostním rozsvícením vánočního stromku, při němž zazpívaly sbory Písnička a Musica ze ZUŠ. Děti dokázaly navodit tu správnou vánoční náladu, plnou tajemna a radostného očekávání, kterou nepokazil ani vytrvalý déšť.

ZUŠ Hořice

Za všechna jejich vystoupení pro veřejnost. Průřez své činnosti ukázali na hudebním festivalu v Itálii. Hořická ZUŠ jezdí do Itálie každoročně, ale náplň zájezdu je pokaždé jiná. Letos v měsíci květnu žáci hudebního a literárně-dramatického oddělení vystoupili a vzorně reprezentovali školu i město na hudebním festivalu v městečku Vieste. Vystoupení se vydařilo, a tak se malí umělci vrátili do vlasti s pozváním na další akce v příštím roce.

ZUŠ Hořice, pedagogové

„Křehké dětské hlasy, nádherné tóny a dojemné věty průvodce koncertem obohatily všechny přítomné. O ty krásné chvíle, rozechvění a souznění, se zasloužili svou prací učitelé ZUŠ. Tím nejkrásnějším poděkováním jim určitě byly skvělé výkony jejich žáků a krásná atmosféra nedělního podvečera.“ napsala do Hořických novin účastnice 1. adventního koncertu v hořickém kostele. Po prvním koncertě přišel ještě druhý a připočítáme-li zpívání u betlému, vystoupení na adventním trhu a řadu dalších vystoupení, kterými učitelé ZUŠ zpřijemnilo adventní čas nám všem, k tomu samozřejmě běžná výuka, nezbývá, než obdivovat jejich obětavost, výdrž a obrovské pracovní nasazení

Nominovaní za dlouhodobé zásluhy

Acoustic band

Hořická swingová kapela si svými výkony nezádá s úrovní profesionálů, jak dosvědčila i při letošní jarní návštěvě pana prezidenta Klause v Hořicích. V hodnocení kapely vedené F. Uhlíkem vyskytují se slova dixieland i swing. Vystupují ve svém městě i okolí. Hrají na Hořických hudebních slavnostech, úspěch měli i na festivalu Jičín město pohádky.

Bělohradské listy – redakce

Brzy vyjde už 50. číslo a Listy vstoupí do VIII. ročníku. Dvuměsíčník, vydává Město LB. Krásné pestré noviny na křídě, kde si každý najde mnohé o svém městě a okolí. Je tu o rodácích, jiných osobnostech, o historii, památkách a dalších zajímavostech. Je-li to aktuální, rozšíří se číslo o větší materiál, jako tomu bylo kupříkladu při vzpomínce na havárii letadla u Hřídělce.

Bona Vita – sbor

Sbor vznikl v roce 1991 odštěpením z mateřských sborů Ratibor a Vecna. U jeho zrodu stál královéhradecký varhaník Martin Strejc. Obohacuje kulturní život v Hořicích i v širokém okolí, spolupracuje s dalšími sbory a s Hořickým komorním orchestrem. Vedle hudby sakrální se věnuje i žánrům světským. Sbor se úspěšně účastní různých přehlídek a soutěží.

Brzobohatý Josef

„Kavárník, ctitel dobrého vína a silných motorů“. Za zřízení a provozování elegantní kavárny AMOS společně se ženou Alenou, výchovu mládeže i dospělých k vnímání krásy a historických souvislostí, jako nedílné součásti plnohodnotného života současníků. Amos patří do kulturního života Jičína jako místo schůzek a rozličných nápadů. Pozoruhodné je, že tu najdeme i rozličné časopisy a publikace

Bucek Josef

Za vytvoření mnoha soch a artefaktů a za lví podíl na uvedení galerie ve Vokšicích do života a regionálního povědomí. Za pestrý a vkusný výběr vystavujících v této galerii a v neposlední řadě za dlouhodobý statečný občanský postoj vůči jevům nekulturním a totalitním. Mistr Bucek je výtvarníkem rozmanitým. Od obrazů přes plastiky až ke šperkům. Jeho Galerie J. B. Spektrum je příkladem, co vše lze, je-li vůle.

Čeliš Jan Křtitel

Za muzicírování s Fidle (10 let) a četná předchozí mj. bigbeatová a country –ová , za to, jak tvůrčím způsobem rozvíjí původní myšlenky festivalu JMP, jak jako jeden z prvních např. na Saturnálich seznamoval ostatní s myšlenkami a dílem Josefa Váchala, a v neposlední řadě za to, jak hrál v kašně Amfitritě na Valdštejnově náměstí v Jičíně Montiho čardáš... J K Č účinně zasahuje do mnoha oborů jičínské kultury.

Děteničtí

Vše vzniklo v roce 2001. V bývalé škole v Osenicích byla vybudována pamětní síň na rod Foersterů. V tom roce byla založena tradice festivalu sborového zpěvu Foersterovy Osenice. Setkání je organizováno ve spolupráci s Uníí českého sborového zpěvu a má už dnes mezinárodní charakter. Jeden z příslušníků Foersterova rodu Antonín Foerster je totiž ve Slovinsku oceňován jako národní skladatel. A tak přijíždějí i sbory ze Slovinska.

Eisner Jan

Zařazení soboteckého kameramana iniciovali lidé z Malechovic. Společenství sousedů a přátel Malechovic děkuje touto nominací skvělému režisérovi a kameramanovi panu Eisnerovi za zachycení současného i minulého života venkovského i trampského života v Českém ráji. Pan Eisner je se svou kamerou vidět všude, kde se něco zajímavého děje. Například na festivalu Jičín město pohádky. O své práci by mohl dlouze vyprávět. A to nejen o tom, jak v letadle, když natáčeli film o Českém ráji, byly vysazené dveře.

Eisner Jan, Kafka Ivan

Za opakovanou a četnou produkci krátkometrážních filmů s tematikou Sobotky, Českého ráje, filmů o krajině a jejích osobnostech nadregionálního významu. K pozoruhodným dílům patří kupříkladu jejich film Český ráj. Nejde o tuctový dokument. Stále a stále se dají objevit neotřelé pohledy na naši krajinu a vše co v ní člověk vytvořil. Velký potlesk při promítání filmu na festivalu JMP to dokázal.

Erben Antonín

Pan Erben ze Židovic má celoživotní mimořádně vřelý vztah k přírodě. Svědčí o tom jeho osobní iniciativa, kdy v okolí obce v několika letech vysázel a nyní pečuje o stovku stromů. Po revoluci v okrese obnovil Selskou jízdu a organizoval její setkání a plesy v Židovicích. Byl organizátorem dvou sjezdů rodáků Židovic (v roce 1989 a 1994) . Poslední roky se věnuje dalšímu užitečnému oboru – včelaření. Zorganizoval v Židovicích tři Okresní včelařské dny a Ples včelařů Jičínska v Běcharech a Kopidlně.

Erben

Známý divadelní soubor. Za to, že tradici miletínské divadelnictví, které je v roce 2007 stoosmdesát let, úspěšně udržují. Že se podíleli na vybudování Muzea českého amatérského divadla. Miletínští divadelníci jsou součástí kultury ve městě a okolí.

Flodrmanová D.

Bývalá vedoucí Střediska městské kultury, která, ať si myslí kdo chce, co chce, dokázala organizačně zvládnout festivaly Šrámkovy Sobotky posledních let, vycházela vstříc, kde to šlo a zajišťovala nelehký servis „pro bojiště i zázemí“. Organizovala soboteckou kulturu, i když prostředků bylo většinou málo a emocí hodně. Spoluzakládala městské informační středisko, které se postupně klubalo na svět. Významně pomohla k „znovuzrození“ sálu Solnice na soboteckém náměstí, ve kterém má městečko pod Humprechtem malou „zlatou kulturní kapličku“.

Foerster - sbor Jičín

Směšený pěvecký sbor jičínský obohacuje kulturu ve městě i ve světě od roku 1995. Jeho konání je spjata s mnoha jmény, ale ve výčtu nesmí chybět paní sbormistryně Ivana Hanzlová. Právě tak jako v seznamu pozoruhodných skladeb Michnova Loutna českoá, Bokova Missa solemnis, či Martinů Otvírání studánek. Kromě perfektního provedení všech koncertů zaujalo, jak se mládí dovede krásně chovat k lidem, na jejichž dílo navazuje - I. Hanzlová si vychovala dobré nástupce.

Formanová Eliška

Bukvická paní starostka zaslouží ocenění za to, jak umí získávat pro obec finance i jak dokáže získat lidi ze vsi k tomu, aby si svou obec zkrášlovali, udržovali tradice a nové zakládali, pečovali o památky a tím o dědictví předků. Příkladem budiž oprava kaple na návsi, či spolupráce obce při vztyčení Mariánského obelisku. Kež by se obcí podařilo dotáhnout do konce svůj záměr přebudování statku na návsi ve středisko kultury a cestovního ruchu.

Franc Václav

Je nominován za vydávání literárně kulturních periodik i monografií, za vůdčí roli v Literárním spolku při Knihovně V. Čtvrťka v Jičíně, za výbornou reprezentaci našeho regionu v literárních soutěžích, za pořádání Řehečské slepice. Člen Obce spisovatelů, hlavní organizátor Jičínského poetického jara. vysoce produktivní autor, který dovede vydat několik knížek do roka.

Hladíková Jana

Jako absolventka Lidové konzervatoře v roce 1986 založila v roce 1989 při ZŠ v Kopidlně kroužek paličkování, který vede nepřetržitě. V roce 2003 založila podobný kroužek při ZŠ v Rožďalovicích. Ke krásné zálibě dovedla více než 100 dívek. O prázdninách zorganizovala již 4. prázdninové paličkování, které se uskutečnilo na zahradě u Hladíků. Díky paní Janě Hladíkové se daří uchovat dalším generacím dovednost, která české ženské ruce proslavila po celém světě.

Holan Svatopluk

Původní kronika Křeliny se ztratila. A tak pan kronikář začal psát novou. Začal v pravěku., jezdí po archivech, shání podklady, studuje prameny. první písemnou zprávu o Křelině objevil v roce 1250. Jeho dílo má tyto části: Všeobecné poznatky, dějiny do roku 1918, novodobé dějiny, lidé ve vsi, usedlosti v obci, o Veliši, Loretě a Mariánské zahradě, slovník pojmů. Dílo má zatím asi 1000 stran.

Holanová Božena

Patří k těm Jičíňákům, kteří se nespokojí s „užíváním“ důchodu. Už 17 roků organizuje vlastivědné zájezdy pro starší lidi. Paní Holanová se nespokojí s tím, že jen objedná autobus a sežene lidi. Pečlivě promýšlí trasy, ale hlavně si na velmi dobré úrovni nastuduje a připraví své průvodcovské slovo. Dalo by se říci, že ctí starou dobrou zásadu – co dělá, dělá důkladně. Ale paní Holanová není stará. Svou vitalitou stárí popírá.

Hořeňák - folklorní soubor

Národopisný folklorní soubor písní a tanců HOŘEŇÁK v Lázních Bělohrad byl založen v roce 1949 a u jeho zrodu stál hudební pedagog profesor Vratislav Vycpálek. V současné době má soubor asi 45 členů. Od roku 1975 pořádá mezinárodní folklorní slavnosti písní a tanců „Pod Zvičinou“. Nominace je tedy za dlouhodobý počin nejen za náročnou organizací tohoto mezinárodního podniku, ale i za výkon, který soubor sám na poli folklorním lidem dává.

Hořické noviny – redakce

Už třináctý rok přinášejí Hořičákům místní zprávy. Noviny vycházejí jedenkrát měsíčně a mají své tradiční rubriky jako aktuální dění, kulturu, sport a přílohu z radnice. Připomínají i významná výročí z historie města. Na své osmistránkové noviny si Hořičáci zvykli a rádi je čtou.

Hořický komorní orchestr

Vznikl v roce 1986 převážně z hráčů hudebního spolku DALIBOR. Významně obohacuje kulturní život v Hořicích i v širokém okolí a spolu s pěveckým sborem Bona Vita a dalšími se podílí na řadě významných projektů, např. na nastudování Pavlicovy Missy brevis, uvedené při posledním adventním koncertě. Orchestr každoročně účinkuje na řadě koncertů v regionu i vzdálenějším okolí. Často spolupracuje i s hořickými pěveckými sbory, zvláště při adventních a vánočních koncertech, při společném provedení duchovních a vánočních skladeb.

Chaloupská Eva

Její skupina kopidlenských mažoretek čítá 24 dívek ve věku od 9 do 14 let. Jmenují se OS Stonožka Kopidlno. Nejsou to jen děti z Kopidlna, dojíždějí ze širokého okolí. Trénují nejméně 1x týdně, mívají i letní soustředění. Vystupují na společenských akcích, slavnostech, i na plesích. Předvedly se i v Itálii. Úspěšně se účastní rozličných soutěží. Na mistrovství Evropy v Polsku byly na 4. místě z 21 účastníků.

Chocholáč Ivo

Jeden z hlavních členů Open Art – organizace, která pořádá festival Muzika Paka a tvůrčí dílny při dětském táboře v Roškopově. Muzika Paka je neobvyklým festivalem v tom, že nestaví na zajetých komerčních představeních. Zve zajímavé filmaře, muzikanty, herce, výtvarníky. Byly tu Buchty a loutky, Teatr drugovo fronta, Filip Topol a další. Invenční práce s mladými projevuje se v Roškopově. Dílny jsou pečlivě připravené. Pořadatelé umí oslovit i získat. OA vnáší alternativní kulturu do dění v N. Pace.

Jahelka Jaroslav

Kronika obce Dolní Černůtky byla založena v roce 1904. Pan Jaroslav Jahelka se o ní stará od roku 1980. I tady se kronika za války „ztratila“. Ale našel se „našla“. Dnes sestává kronika ze tří knih a dvou příloh. V přílohách jsou cenné dokumenty od 1. světové války do současnosti. Například vyhlášení mobilizace, vyhlášení 2. světové války. Ve druhé příloze jsou fotografie. Péči pana Jahelky se příloha neustále doplňuje.

Jindra Josef

Pan inženýr Jindra je občanem soboteckým, členem Literárního spolku při KVČ v Jičíně. Jeho dílo poetické i prozaické je úzce spjato se Soboteckem. I když patří ke starším členům literárního spolku, na jeho aktivitách se to neprojevuje. Účastní se všech programů, na které přichází pečlivě připraven, básně své i představovaných literátů umí nazpaměť. Je i výtvarníkem – na vystoupení navrhuje i vyrobí scénu.

Jiterský Jan

Velišský slavíček, zahradní slavnost na zakončení školního roku, výstavy na půdě školy, bezpočet pěveckých vystoupení zejména před vánoce – to je jen část aktivit, které ředitel ZŠ Bodláka a Pampelišky ve Veliši se svými kolegy a žáky a přáteli připravil. Působnost malotřídní školy je nejen v obci, ale i v širokém okolí. A nejen v akcích. Ale i jako příklad toho, jaký je význam školy na vesnici.

Kafka Ivan

Pan doktor Ivan Kafka patří k Sobotce nejen svým bydlištěm, ale i svým duchem. Je neúnavným organizátorem kulturního dění ve městě, autorem či spoluautorem mnoha písemností i filmů o Sobotce či Českém ráji. Na filmech často spolupracuje s kameramanem Janem Eisnerem. Mezi významné akce možno uvést například odhalení busty malíře Špály spojené s výstavou jeho obrazů.

Klub důchodců Běchary

Kalendář akcí v obci Běchary za rok 2007 má pětadvacet položek a u 10 z nich je jako pořadatel uveden Klub důchodců. Josefovská a májová zábava, zájezd na Karlštejn, ale i přednáška o kosmetice či přednáška o policii. Vedle ochotníků Červeného kříže, školy a vedení obce, jsou spolutvůrci kultury, která je vzdálena od všech velkých měst. Důchodci v Běcharech nenařkají jen na výši důchodů, ale žijí aktivním životem.

Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně

Stala se v posledních letech významnou kulturní institucí v Jičíně. (Bohaté kulturní pořady pro děti. Uvádění nových knih, publikací. Přednášky pro dospělé. Nově vydavatelská činnost = vlastivědná knižnice. Galerie Radosti. Pomoc LISu a jiné.) Aktivity knihovny jsou rozprostřeny pro všechny věkové kategorie. Od pasování prvňáčků či Noci s Andersenem až po posezení nad jičínskou kronikou, či cestopisné přednášky.

Komárková Ilona

Vychovatelka školní družiny při ZŠ v Kopidlně víc než 10 let vede zájmový kroužek hry na zobcovou flétnu při tomto výchovném zařízení. Za roky náročné a soustavné práce vychovala několik desítek mladých hudebníků, z nichž mnozí pokračují ve hře na nástroj na hudební škole v Jičíně. Se souborem dětí se účastní soutěží, několikrát soubor vyhrál regionální přehlídku v hře na zobcovou flétnu na Loučení u Nymburka. Činnost je zařazena do systému „pískání pro zdraví“. Děti pod vedením pí. aní I. Komárkové vystupují na veřejnosti a obohacují kulturní akce školy i města Kopidlna.

Korbelářová Bohunka

Není jen knihkupkyně Karmelitánského nakladatelství v Nové Pace, ale i organizátor kultury. A nebo jinak – knihkupec v onom obrozeneckém slova smyslu přeneseném do současnosti. Není neobvyklé, že s bednami knih zajíždí za čtenáři. Příkladem je konference o kartouze v Jičíně. Vybrala díla zaměřená k tématu a přijela do porotního sálu. Knihy nejen prodává, ale i o nich a jejich autorech pořádá zajímavé besedy.

Kupka Rudolf

88-letý mistr pekařský z Nové Paky . Za jeho věrnost pekařskému řemeslu, fortelnou popularizaci / besedy, minipřednášky / a předání životních moudrostí i osvědčených receptů pro kuchařku „ Co se vařilo a vaří v Nové Pace“. Za

to, že nezanevřel na svou profesi i přesto, že mu ji minulý režim sebral a zničil i jeho milovanou novopackou pekárnu. Za to, že takoví lidé ještě jsou, s věkem nerezignují a dávají nám naději a chuť se nevzdávat.

Kynčl František

Je učitelem na 4. ZŠ v Jičíně. Jeho ocenění je za vytrvalou a velmi úspěšnou činnost na poli ekologie. Ekologický areál Čtyřlístek 4. ZŠ v Jičíně, který vybudoval, je příkladem, jak děti vtáhnout do práce na zlepšení životního prostředí. Myšlenka trvale udržitelného života je tu naplňována v praxi. Jeho aktivity se netýkají jen školy. Se svými žáky se podílel i na vybudování a udržování Ráholečku na Šibeňáku.

Lédl Josef

Pan režisér. V poslední době spolupracuje zejména s jičínským K-klubem a se Závěsným divadlem. Dovede pracovat se studenty i s dospělými. Se svými spolupracovníky si zakládá i na tom, aby každé představení bylo jiné. Přichází stále s novými scénickými nápady. Tak koná i když ví, že třeba půlroční práce zúročí se jen několika představeními. Příkladem za všechny jsou staročeské pašie, které připravil se studenty v K-lubu.

Lhotákoví Renata a Martin

Za všechno, co připravili a připravují v Lodžii. Kromě každoročních čarodějnic a vánočního zpívání koled je to spousta dalších jednorázových akcí. Už i jen jejich přítomnost je pro budovu lodžie a okolí povznášející. Vždy poslední pátek před vánocemi přijedou zeleným autem z Prahy, přivezou betlém, ozdoby, lucerničky, vše se připraví – a rodiče s dětmi mají adventní zážitek. Bývá tu až stovka zpěváků.

LIS při Knihovně V. Čtvrťka

Aktivita spolku se projevila ve dvou uspořádáních Jičínského poetického jara - setkání básníků a spisovatelů z celé ČR, Slovenska a letos i Polska. Do činnosti patří i autorská čtení, například pro zdravotně postižené. V posledních letech se LIS zapojuje i do celostátního Dne poezie svým příspěvkem o českých autorech. Organizačním vedoucím je Jana Benešová.

Listy starohradské kroniky

Ocenění patří celé redakci. V roce 2007 vycházel 30. ročník tohoto vlastivědného čtvrtletníku. Vždy na více než 30 stránkách najdou si čtenáři spoustu zajímavého z mnoha oborů. Vzpomínky pamětníků, statě historické, přírodovědné. Informace o probíhajících výstavách či vystoupeních. Domorodci najdou si tu i drobné zprávy o dění v obci a okolí. Součástí jsou i černobílé obrázky zámku, které tvoří za léta vycházení už úžasnou galerii.

Listy Peckovska

Čtvrtletník, který nese podtitul Časopis přátel Harantova městečka, vydává Obecní úřad v Pecce. V letošním roce vyjde již XV. ročník. Od roku 2003 vychází s měsíčním zpožděním také pravidelně na internetových stránkách obce. Kromě běžných informací ze života obce je tu i rubrika názorů čtenářů, bohatá fotografická příloha, samozřejmě i vzpomínky na minulost či významné osobnosti a literární příloha z tvorby regionálních autorů. Nechybí ani společenská rubrika.

Machula Jiří

Kopidlno má štěstí v tom, že má řadu obětavých lidí, kteří se nezištně věnují mladým. Jedním z nich je i pan Jiří Machula, dlouholetý organizátor letních dětských táborů. Jezdí na ně opakovaně chlapani a děvčata z Kopidlna a okolí. Tábor má vždy zajímavý kulturně-historický program, který děti zaujme a vždy se těší na další pokračování o dalších prázdninách. Byl i vedoucím mladých hasičů.

MŠ Mlázovice

Mateřská školka pod vedením paní ředitelky Martiny Romaňákové - pořádá lampionový průvod, něco asi jako obdobu Halloween. Další akcí je dětský karneval. Maminky ušijí masky – a děti se ve školce vyřádí. Nezapomínají ani na dětský den. I v Mlázovicích je náležitě živo.

Müllerová A.

Občanka z Úbislavic na Novopacku, která je už léta dobrou duší obce. Kronikářka, ale hlavně režisérka místního ochotnického souboru, který díky ní žije. Pozoruhodná na pohled křehká žena, která dokáže dělat bez nároků pro ostatní v kulturní sféře obce všechno, co je potřeba. Maluje plakáty, chystá kostýmy a pevnou rukou principáluje. V roce 2007 se významně podílela na almanachu k 650. výročí od první písemné zmínky o Úbislavicích. Otevřená, skromná. Smekáme !!!!

Nosková M.

Spolu se studenty hořického gymnázia vydává studentské, původně nástěnné, nyní i papírové, noviny Tempus. Chcete vědět, co si myslí studenti? Co si myslí profesori? A co nejnovější „vejšprky“ pedagogů? Také zdařilé slohové práce, obrázky... To je Tempus. Má svůj úvodník i konečník, má stránku poezie. Studenti se pouští i do úvah politických. Kvalitní je i internetová podoba.

Novotný Miloš

je velmi dobrý učitel a jako takový vychovává své žáky ke kultuře chování. Jeho práci znají spíše než v místě školy nebo okrese v různých školách republiky. Jeho škola v Nemyčevsi je pilotní školou, která ověřovala školskou reformu

v podmínkách málotřídní školy. Ve vyučování používá pan řídící metody, které se na jiných školách teprve hledají. Sám si s dětmi píše Slabikář. Denně, list po listu... Jeho děti toho hodně vědí o své obci, kraji, znají své rodáky a osobnosti.

OS Bezdužic

a harantovské slavnosti. Historie začíná na podzim roku 2003. Spolek mladých lidí okolo tří spolužáků zakládá občanské sdružení. Prý to stálo několik litrů vína než se ujal název Bezdužic. Vyplatilo se. A tak se teď na Pecce i jinde pořádají koncerty, festival a časem možná i více, pod hlavičkou občanského sdružení Bezdužic. Festival se koná na hradě Pecka každoročně. Výtěžek je vždy odevzdán na nějakou bohubilou věc. Ten loňský putoval do kasičky OS Místo, které by rádo zbudovalo v NP psí útulek.

OS Harant

Tak se jmenuje kulturní sdružení v Pecce. Již osmý rok pořadatel Harrantovských slavností historického zpěvu. OS Bezdužic se podílí. Letos se zúčastnilo 18 souborů (dětských, studentských, smíšených) z České republiky, doposud nejvyšší počet sborů. Hlavním bodem festivalu byla hodnocená přehlídka sborů. Součástí se stal i seminář-ateliér s názvem Interpretace renesanční tvorby. Součástí letošních slavností se stalo setkání s Doc.Mgr. Marií Koldinskou, Ph.D. (autorka knihy Kryštof Harant z Polžic a Bezdužic. Cesta intelektuála k popravě.). Beseda a autogramiáda se uskutečnily v kostele.

OS Kapička

Bylo založeno proto, aby se maminky na mateřské dovolené mohly i s dětmi scházet, pohovořit, ale se i něco dozvědět. Kromě pravidelné možnosti scházení po celý týden pořádá OS přednášky, besedy, kurzy pro maminky, aby se mohly připravit na nástup do zaměstnání po mateřské dovolené. Kromě toho pořádá pro děti a rodiče svatomartinské setkání, Mikuláše, karnevaly, výlety a další. Svou dílničku má Kapička i na festivalu JMP a na 1. máje.

OS Open Art

Avizuje svůj festival Muzika Paka sloganem „Kultura okraje v kraji blouznivců“. Poslední květnový víkend sešlo se v Pace mnoho zajímavých kumštůřů, mezi kterými dominovaly např. Buchty a loutky nebo film o životě na Zakarpatské Ukrajině. Tak koná v NP už 12 let.

Pavlíková Eva

V libušské škole vede kroužek Šikovní ruce. Od roku 2000 se podílí na velmi krásné a inspirativní výzdobě školy a každým rokem připraví vždy tématickou výstavu (například Kuchyně našich babiček), kterou veřejnost může navštívit v celém objektu základní školy. Vánoční výstavy bývají spojeny s koncertem v kostele sv. Martina. Při spolupráci na výstavách se vystřídali snad všichni občané naší obce a nejenom to, výstavy jsou vyhledávány i občany okolních obcí, učitelé malých škol a všemi, kteří mají rádi klidnou a příjemnou atmosféru tohoto dění. Paní Pavlíková pořádá i výlet pro důchodce po krásách Čech.

Pod Zvičinou – redakce

Původně se tak jmenovala vlastivědná čítanka vzniklá v roce 1920. Pak následovalo období útlumu a obnovy. K novodobé renesanci došlo v roce 1995 mezi profesory na hořickém gymnáziu. Dnes vychází časopis 5 x ročně a přináší články z regionální historie, studentské práce, připomíná výročí osobností i událostí. Na stránkách nacházejí uplatnění i výtvarníci. Svě čtenáře má časopis nejen na Podzvičinsku, ale čekají na něj i rodáci vzdálení, i v zámoří.

Pospíšilová Alena

Paní knihovnice dělí své aktivity mezi své pracoviště a své bydliště. V knihovně se svými kolegyněmi organizuje rozličné setkání nejen pro děti. Patří sem Noc s Andersenem, setkání s autory dětských knížek, křty knížek pro dospělé, besedy. Pečuje o to, aby v Galerii Radosti byla stále nová výstava. Doma v Malehovicích pořádá s přáteli rozličná setkání. V roce 2007 konal se v maličké vesničce i filmový festival.

Procházka Bohumír

Zvaný proChor. Jedenáctý rok vydává měsíčník Prochoroviny, který někteří nemají rádi. Podílí se na festivalu JMP a Jivinském Štefanovi. Přispívá tím k pravidelnému setkávání tvůrčích kulturních pracovníků, k jejich vzájemnému poznávání a vytvoření nových inspirací. Píše do různých novin a časopisů. Je propagátor jičínské kultury.

Procházka Miroslav

Pan spisovatel a novinář žije na Pecce. Je autorem mnoha publikací a nesmírného množství rozličných časopiseckých a novinových článků. V Listech Peckovska, Deníku Bohemia, v časopisech Naše rodina, Krkonoše a jiné. Snaží se, většinou humornou formou, reagovat na rozličné události a osobnosti nejen ve svém bydlišti. Pan učitel, posléze pan inspektor, nyní pan důchodce má psaní za jednu z forem své existence.

Ratibor a Vesna – sbory

Svou více než stoletou pěveckou činností trvale obohacují hořický kulturní život. Ratibor v letošním roce oslavil již 145 let své činnosti slavnostním koncertem. Sbor podnikl v letošním roce na pozvání spřáteleného sboru zájezd do Německého Frohburgu, kde vystoupil na tradiční přehlídce pěveckých spolků. V adventním období sbor pravidelně vystupuje nejen v Hořicích, ale i v okolí a vystupuje také pravidelně na hořické LDNce.

Richtermoc Roman, Samohrd Martin a spol.

Organizátoři novodobé části hořického sochařského symposia mají na svém kontě již 6 úspěšných ročníků a pětkrát vyvezli hořické sochy na Nábřeží sochařů do Hradce Králové. Symposium letos vydalo zdařilý katalog prvních pěti ročníků. Průběh spočívá v tom, že pozvou sochaře, ti v Lomu zpracovávají nabídnutý kámen – pískovec. Sochy jsou naloženy a odvezeny do Hradce, nějaký čas setrvávají a pak se vrátí do Hořic.

Řezníček Jan

Loutkoherec z Libáně. Pokračovatel úžasné tradice Martínkova loutkového divadla. Do divadla ho prvně přivedl jeho starší bratr Jarka. Hraje nejen pro Libáňské, ale jezdí po širokém okolí. V paměti je vystoupení divadla na rynečku u sv. Ignáce v rámci festivalu JMP. Když nemá dostatek herců, dovede namluvit na pás všechny role sám. Honza Řezníček je jedním z laureátů Jivínského Štefana.

Samšišák Karel

Univerzální kulturní člověk sobotecký. Povoláním parazitolog. Sběratel a vystavovatel ex libris. Autor či spoluautor mnoha publikací. Znalec historie a památek svého kraje. Organizátor mnoha výstav či kulturního dění včetně vycházek a zájezdů po krajině. Karel je úžasný vypravěč. Jeho povídky nepostrádá humor. Až se pustí do sepisování svých pamětí, bude na světě skvělá kniha.

Sekerová Marie

Sobotecká paní učitelka, dlouholetá předsedkyně kulturní komise, organizátorka kultury ve městě, zejména Šrámkovy Sobotky.

Sekerová Marie, Bičíš'ová Olga

Přípravná a prováděcí dvojice akcí Šrámkovy Sobotky. Tuto práci vykonávají již dlouhá léta bez oficiálního ocenění. V jejich náplni je a také vždy byla práce se širokým aktivem učitelů na Šrámkově Sobotce přítomných. Je to činnost prováděná již od konce roku pro příští ročník a pak při jeho průběhu příslušná část organizace, sledování financí a hlavně video-dokumentace akcí.

Sezima Jan st.

Ředitel Domu kultury v Hořicích zasluží poděkování za vše, co dělá pro hořickou kulturu a není toho rozhodně málo. Připomeňme třeba Jazz Nights, Hořické hudební slavnosti, mimořádně se vydařila také letošní sezóna Klubu přátel hudby. Přivádí do Hořic kvalitní profesionální umělce a podporuje místní amatérské hudební, pěvecké a divadelní spolky. Sám je výborným houslistou a zakladatelem Hořického komorního orchestru..

Scheybalová Jana

„Český ráj na starých diapositivech“ je název nové knihy z okruhu regionální literatury, kterou významná etnografka připravila společně s Romanem Karpašem, libereckým nakladatelem a sběratelem. V nedávné době vydala paní doktorka další půvabné, dokonale zpracované publikace: Český ráj Josefa Pekaře a jeho současníků, Lidová architektura severních Čech, Pohlednice – historie lístků, které zmenšily svět. Společně se svým již zesnulým manželem PhDr. Josefem V. Scheybalem zachytili mizející krásu lidové architektury venkova severovýchodních Čech.

Stojmír, Bendl

Společný sbor měst Sobotka, D. Bousov. Vystupuje pravidelně při nejrůznějších příležitostech, ve vzpomínce je jejich vystoupení na Humprechtu, při pietní slavnosti u padlé Semtínské lípy, nastudovali i Rybovu vánoční mši, účinkují při tradičních Foersterových slavnostech sborového zpěvu v Osenicích apod. Dříve byl sbormistrem Pavel Hučík, současným sbormistrem je Bodlák - ředitel ZŠ Veliš Jan Jiterský.

Stránský Josef

Od roku 1979 pracuje v oblasti kultury. Vede Osvětovou besedu. Zajišťuje koncerty populární, dechové i vážné hudby - stál u zrodu libáňských Foersterových dnů a aktivně se podílí na zvyšující se kvalitě tohoto svátku klasické hudby. Josef je aktivním členem divadelního souboru Bozděch. Vypomáhá panu Řezníčkovi v loutkovém divadle Martínek. Je předsedou kulturní komise při Městském úřadu v Libáni a celých třicet let se stará o chod libáňského kulturního domu.

Suchoradská Jaroslava

Manželé Suchoradští bydlí v Mlýnci, tedy v obci na úplné hranici okresu. Oba dva se podílejí na organizaci kulturního života v obci tak, že ves žije bohatým životem. Paní Suchoradská dlouhá léta zpracovává obecní kroniku, shání podklady i dokumentuje veškeré dění. Být mezi nominovanými zasluží si i za svou celoživotní práci s mládeží.

Suchoradský Oldřich

Obětavý kantor, jako vystřižený z románů a povídek K. V. Raise. Celý život vedli společně se svojí ženou, hlavně svým příkladem, děti své i svěšené k lásce k vlasti, k práci, k zodpovědnosti, ke knize a všemu ušlechtilému. Svoji aktivitu ve prospěch společnosti rozvíjí i poté, co se stal v letošním roce důchodcem. Vede šachový kroužek, včelařský a další. Pan učitel je dlouhá léta přítelem Jivínského Štefana. Když někoho nominuje, činí tak s velikou důkladností, dokládá i fotografie.

Svoboda Jaroslav

Pan Jaroslav SVOBODA patří k seniorům města Kopidlno, který má nemalé zásluhy na jeho rozvoji a historii. Ani v důchodu se neuzavřel světu a živě se účastní společenského a kulturního života. Byl v užším kolektivu připravující společensko-kulturní akci Vzhůru, Kopidlno! Je pravidelným přispěvatelem do místních Kopidlenských listů i Jičínského Deníku. Věnuje se zkoumání života a významu slavných rodáků města a snaží se jejich život a dílo přiblížit současné mladé generaci.

Šafler Milan ml. Kopidlno

Jako modelář začínal s vláčky, pak přešel na letadla. S partou spolupracovníků vede mnoho roku Modelářský klub, který sklízí velké úspěchy a vozí medaile z nejrůznějších republikových soutěží. Vytrvalost, soustředění a nemalý výtvarný a technický talent potřebný k výrobě modelu, je jen začátkem. A pak soutěže, kde je třeba osvědčit nejen technický talent a rozhodnost, ale také pevné nervy. Jeho dětská záliba našla celoživotní smysl.

Šafler Milan st

Sokolský tábor v Leducích je pro každého „kopidlňáka“ kultovní záležitostí. Milan Šafler z tábora dokázal vytvořit velké prázdninové dobrodružství. Navíc se mu dařilo shromáždit kolem sebe partu nadšenců, kteří jsou ochotni a schopni tyto nevšední zážitky dětem po celý rok připravovat. Tradice našla pokračování v osobě jeho syna. A tak i současní chlapi a děvčata si začátek prázdnin bez sokolského tábora v Leducích neumějí představit.

Škodová Irena

Již při svém učitelském povolání byla aktivním člověkem, který se stará o kulturu. Své konání ve věku důchodovém ještě rozšířila. Hlavní síly napřela na pomoc Starým Hradům při organizování výstav, vystoupení a dalších akcí. Již při vzniku školy Bodláka a Pampelišky ve Veliši rozšířila své působení tam. Pomáhá organizovat výstavy i ostatní bohatou mimoškolní činností. Paní Irena nechybí na žádné důležité kulturní akci v regionu. A není tam jen pasivním účastníkem.

Úlehla Vladimír

Jeden z nejaktivnějších důchodců v Jičíně. Člen kulturní komise, spolupracovník Knihovny Václava Čtvrtka. Autor mnoha odborných i popularizujících statí o historii a osobnostech Jičína. Autor několika knih. Tvůrce výstav, ve kterých zpracovává své bádání. Přednášející na konferencích i populárních besedách. Držitel Ceny města Jičína. Příklad neuvěřitelně nádherného a při tom prostého člověčenství.

Ulrychová Eva

Paní doktorka pracuje jako archeoložka v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně. Její práce nespočívá jen v tom, že nahlíží do všech výkopů staveb a objevuje tu doklady dávné minulosti Jičínska. Za pomoci letecké prospekce zkoumá pozůstatky pravěkých hradíšť. Nominace je hlavně ale za to, jak zajímavou formou dovede výsledky své práce sdělovat. Nejde jen o cykly přednášek v muzeu, ale i o řadu vycházek, které organizuje.

Václavů Iva

Učitelka ZUŠ Hořice a sbormistryně dětských sborů Písníčka a Musica, s nimiž v průběhu roku absolvuje nespočet vystoupení nejen v Hořicích a úspěšně se účastní soutěží a přehlídek, organizátorka přehlídky dětských sborů – Hořický sborníček, sbormistryně a členka flétnového souboru Pifferaios v Lázních Bělohradě, členka komorního pěveckého sboru Bona Vita a členka Komorního kvarteta při hořické ZUŠ.

Valenta Jaromír

Starosta ve Střevači. Už po několik let si dokáže získávat spolupracovníky a občany a chalupáře přesvědčit o nutnosti práce na zvelebení obce, pěstovat v nich zodpovědnost za péči o kulturní dědictví, dokáže se postarat také o finance a v obcích je to hodně znát. Nejen Střevač, ale i všechny obce, které ke Střevači patří, jsou milé na pohled. Péče jejich obyvatel je znát.

Vaníček Jan

Pan inženýr je turistou nejen chodícím, na kole šlapajícím, či na lyžích klouzajícím. To je pro něj jen část putování. Ta druhá, ta přijde po návratu. To jsou jeho „lístky“, na kterých sepisuje své neobvyklé cestování a které publikuje v místních i okolních novinách. Jeho cesty nejsou jen běžnou turistikou, ale i inspirací. Jak zajímavě možno si na cestách přivodit kulturní poznání.

Velišští

Za to, jak za starostování paní Jandové a nyní Biškové pečují o svou obec. Za dobrou spolupráci se ZŠ, za péči o památky (kostel a další) a za všechny kulturní a společenské akce. Kostel (který se opravuje) není pro obec jen místem pro bohoslužby. I koncertním sálem pro sbory, kapely - i třeba písničkáře. V roce 2007 dokonce otevřeli hrobku, vyklidili a zpřístupnili pro zájemce.

Veselý Jaroslav

První navrhl nápad pořádat festival Jičín město pohádky a deset let byl hlavním organizátorem. I nyní se aktivně účastní. Oživil pořádání Valdštejnských dnů v Jičíně a první ročníky organizoval. Pak je tu řada dalších aktivit, na kterých se podílel a podílí, či je jejich hlavním iniciátorem. Patří sem třeba předvánoční zpívání koled v Prachovských skalách. V posledním období zaujala jeho knížka o strýci, který byl za války letcem v Anglii.

Wágenknechtová Dana

Další z řady vesnických učitelek. Ve Třtěnici už 39 let vede dětský taneční soubor Sedmikrásky. Využívá tu přirozený zájem dětí pro pohyb a hudbu. Zejména před vánočními mají řadu vystoupení, kupříkladu pro Domov důchodců. Paní učitelka je i kronikářkou – vede kroniku hned dvou obcí. Své aktivity neomezuje ani ve věku důchodovém.

ZŠ Dětenice

Malá škola v nevelké obci a napomáhá kulturnímu dění. Například při Foersterových Osenicích, při sjezdu rodáků a dalším dění. Ve škole je úspěšný divadelní soubor Korálka, který se dobře řadí mezi ostatní při přehlídce v K- klubu. Potěšitelné je, že děti, které odejdou ze školy po páté třídě, si na divadlo zvykly a hrají ve škole dál.

ZŠ Libuň

K nominaci na tuto cenu nás vede přesvědčení o dlouholeté kvalitní práci všech pracovníků školy – pedagogů i provozních pracovníků. Žáci svým tanečním vystoupením kroužku mažoretek přispívají do programu předvánočního posezení se seniory, které obec pořádá. Ve škole se pořádá každoročně tematická výstava, která je zaměřena k nějakému hledisku života na vsi. Na výstavu jezdí mnoho lidí z širokého okolí.

Hezké kresby, kterými doplnil papírové vydání novin Jiří Zlatník, se do čísla uvést nepodařilo.

PARTNEŘI

Kopidlenské slunce - MoštárnaKopidlno Střední škola zahradnická Kopidlno
TJ Sokol Kopidlno
Město Kopidlno
Fabricom Jičín
Aster, s. r. o., Denisova 504, Jičín
Hasičská vzájemná pojišťovna

Prochoroviny

kulturní (skoro) měsíčník
založeno roku 1998
Vydává B. Procházka, Sokolovská 367, Jičín
tel. 493 523 492.
Evidenční číslo MK ČR E 13158
email: prochor.jc@tiscali.cz
Noviny vznikly s laskavou pomocí
APEL s. r. o. Jičín,
GENERALI POJIŠŤOVNA a. s.
Denisova č. 504 Jičín
tel, fax 493 523 024